

[Gerda Møller]

flere af de ting, som vi har fremført. Jeg er også glad for, at man vil være med til et positivt udvalgsarbejde, fordi de partier også føler, at der er et eller andet, der kunne ændres.

Hr. Bertel Haarder har sagt til mig, at han måtte rejse, men jeg vil også have lov til at takke hr. Bertel Haarder, for det var jo en lidt anden holdning, vi denne gang mødte fra hr. Bertel Haarders side, end da vi havde forespørgselsdebatten i sidste uge. Der er blevet sagt fra denne talerstol – jeg tror, det var hr. Chr. Christensen, der sagde det – at det kan jo være svært for et parti at kunne føre sin politik ud i livet, og det er nok lidt svært for venstre, efter at det er blevet regeringsparti.

Jeg er tilfreds med, at ordførerne har forstået, hvad det er, vi vil med vort forslag. Det, vi ønsker, er først og fremmest at skabe den ro og stabilitet, der er nødvendig, for at skolen kan fungere tilfredsstillende. Det mener vi bedst gøres ved at gøre det klart for alle, at folkeskolens første og vigtigste formål må være at fremme og udvikle børnenes anlæg og evner og give dem nyttige kundskaber, så de bliver i stand til at leve op til de krav, som de senere i deres tilværelse bliver stillet over for.

Det er derfor, første del af vores forslag drejer sig om at få formålsparagraffen ændret, så den får en mere nøjagtig ordlyd, der særlig understreger kundskabstiltægnelsens centrale placering, og som lader skolen bygge på et kristent livssyn. Vi vil af med den nugældende formålsparagraf; den har skabt usikkerhed blandt mange forældre og lærere om, hvordan skolens demokratiske målsætninger egentlig skal fortolkes og praktiseres. For mig er der ingen tvivl om, at netop sætningen om, at skolens undervisning og hele dagligdag må bygge på åndsfrihed og demokrati, har banet vejen ikke alene for et meningsstyranni med hensyn til, hvad den sande demokratiske livsform er, men også for en ideologisk-politisk magtkamp om skolen. En sådan målsætnings- og idékonflikt kan skolen ikke leve med. Jeg er da også tilfreds med, at vi ikke står alene med det synspunkt, men at vi kan hente støtte både hos venstre, som vi hørte det her fra talerstolen for et øjeblik siden, og hos hr. Chr. Christensen fra kristeligt folkeparti, som også tilsagde en vis støtte til en ændring af formålsparagraffen.

Jeg kan nok være lidt utilfreds med den måde, hr. Bertel Haarder udtalte sig på, idet han sagde, at der ikke var noget, der kunne hindre lærerne i i dag at leve op til Jørgen Jørgensens formålsparagraf. Det svarer ikke helt til de udtalelser, hr. Bertel Haarder er kommet med både under U 90-debatten og i Danmarks Lærerforenings medlemsblad, Folkeskolen. Der skriver hr. Bertel Haarder – jeg vil gerne citere ham fra Folkeskolen nr. 41 i 1977, det er altså ikke meget mere end et lille års tid siden – at han efter grundige studier af den nuværende formålsparagraf mere og mere er kommet til at savne afdøde undervisningsminister Jørgen Jørgensens gode og regulære formulering, nemlig at styrke børnenes karakter og give dem nyttige kundskaber. Der siger han altså ikke noget om, at det kan man også gøre under den nuværende formålsparagraf.

Ministeren sagde noget om, at hvis vi ville ændre den formålsparagraf, så var det at skrue tiden tilbage. Det mener vi ikke det er. Vi mener tværtimod, at det er at bringe formålsparagraffen og skolens målsætning i overensstemmelse med forældrenes ønsker. Det er jo ikke mere end en lille måneds tid siden, at Gallup Institutet foretog en undersøgelse, der viste, at mere end 2/3 af forældrene hellere ville have bibeholdt den gamle formålsparagraf, ligesom 65 pct. fandt, at der var for lidt disciplin i skolen. Så mener jeg ikke der burde være noget at betænke sig på for en undervisningsminister, der ønsker ro i skolen og en skole i pagt med forældrenes ønsker til den, således som ministeren har udtalt det – men det vil ministeren altså ikke trods sine udtalelser.

Den anden del af vort forslag drejer sig om prøverne efter 9. og 10. klasse og om karaktergivningingen. Vi har med denne ændring ønsket at imødekomme de mange såvel politisk som fagligt begrundede ønsker om en styrkelse af folkeskolens fag, at ændre de så hårdt kritiserede prøver og at sikre en fornuftig bedømmelse af eleverne og ikke mindst sikre, at skolen ikke udvikler sig til en udelt enhedsskole med samme undervisning for alle uanset anlæg, evner og lyst.

Undervisningsministeren siger, at på den måde vil vi være med til at indskrænke de lokale myndigheders selvbestemmelsesret. Det er ikke den, vi ønsker at anfægte, men vi ønsker at få indført ensartede forhold for